

Santa Maria de Borredà

Borredà

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Plaça Major, 08619-Borredà
Emplaçament Nucli antic de Borredà

Coordenades:

Latitud: 42.13542
Longitud: 1.99413
UTM Est (X): 416873
UTM Nord (Y): 4665301

Classificació

Número de fitxa 08024 - 23
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Barroc
Segle XVII-XVIII
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: La teulada es va restaurar l'any 1979, el 1980 l'escalinata d'accés i el 1981 s'iniciaren les obres a l'interior de la nau amb la decoració mural del presbiteri.

Protecció Legal
Observacions protecció: Qualificat com a edifici d'Interès a les NNSS-2002
Número inventari IPA nº 3091

Generalitat i altres inventaris

Accés Fàcil
Ús actual: Religios
Titularitat Privada
Titular: Parròquia de Borredà (Bisbat de Vic). Rectoria, C/. Manresa 7, 08916-Borredà (tel.938239055)

Fitxes associades:

Descripció

L'església és un espaiós edifici de tres naus, amb les laterals força estretes, que aixoplugaven antigues capelles; l'església és capçada amb un presbiteri rectangular, flanquejat per una capella al sector de tramuntana i per la sagristia a llevant. L'edifici és una construcció de pedra i calç, que tot i que conserva elements de l'època romànica com és el cas de la porta de ferramenta, situada a migdia, és una obra de finals del s. XVII i de tot el s. XVIII. Hi destaca especialment el campanar.

Durant la Guerra Civil de 1936-1939 fou incendiada i es van perdre el conjunt de retaules barrocs que decoraven les capelles laterals i l'altar major; als anys setanta del s. XX es redecorà l'altar major amb pintures murals dels pintors vigatans Camil Bofill i Benet Barniol. Al mur de llevant de l'església parroquial de Borredà, a una considerable alçada, prop del ràfec de la teulada, es conserva l'escut del monestir de Ripoll esculpit. S'hi representa un gall, el bàcul de l'abat i el signe del sol.

Història

La primera església pre-romànica, documentada des de l'any 856, fou substituïda al s. XI per un nou edifici romànic que es va mantenir amb peus fins a començaments del s. XVIII tot i que des de finals del s. XVI i molt especialment al llarg del s. XVII s'amplià amb la construcció de capelles laterals que van acollir els altars de les Confraries de Sant Joan i Sant Martí, del Roser i de Sant Pere; també es modificà l'absis per tal d'encabir-hi un nou presbiteri amb el cambril de la Mare de Déu de la Popa.

Tot i que l'any 1718 s'iniciaren les obres de construcció de la capella del Sant Crist i que aquesta s'inaugurà el 1720, l'església devia tenir, als ulls del rector i dels habitants de Borredà un aspecte antic ja que el 1784 el batlle i els regidors, d'acord amb el rector i els obrers de les Confraries acorden iniciar les obres de la nova parroquial. La nau s'allargà notablement, es va refer la volta i el 1790 començaven les obres del campanar. Malauradament fou incendiada durant la Guerra Civil (1936-39) perdent-se els retaules barrocs que la decoraven.

L'església i el seu terme parroquial pertanyien als dominis jurisdiccionals del monestir de Santa Maria de Ripoll des de l'any 886, tot i que formaven part del bisbat d'Urgell i a partir de l'any 1596 del de Solsona, fins que a l'any 1835, i com a conseqüència de la desamortització va desaparèixer el monestir de Ripoll, la parròquia de Sta. Maria de Borredà passà a formar part del bisbat de Vic.

Bibliografia

FORNELLS, Carme coord.(2002). "Memòria. Una història gràfica del poble de Borredà". Borredà.

GAVIN, Josep M. (1985): "Inventari d'Esglésies. 17. Berguedà". Barcelona.

SERRA, Rosa (et al.) (1991). Guia d'Art del Berguedà, Berga.

VV.AA. (1990). "Borredà". Col·lecció Els Llibres de l'Àmbit, Àmbit de Recerques del Berguedà. Berga

VV.AA. (1994). Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya. El Berguedà, vol.5, Barcelona:

Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya.

